

10. sz. lh.: A Piskáros-csatornától K-re mintegy 200 m-re indul. Felszínéről jelentős mennyiségű késő bronzkori cserepet, némi obszidiánpattintéket, örlőkőtöröredéket és fenőkövet gyűjtöttünk.

11. sz. lh.: A kispaládi úttól D-re hozzávetőlegesen 420 m-re, a Bérlet-táblát egy szakaszon nagyjából átlósan telepített fasortól közvetlenül É-ra azonosítottuk. Leletanyaga: bronzkori és császárkori edénytöröredékek.

12. sz. lh.: A lelőhelyet a Túr gátjával párhuzamosan futó, majd derékszögben megtörő Teleki-csatorna vágja ketté. Az ÉK-DNy-i irányú, nagy kiterjedésű település a gáttól alig 70–80 m-re indul, míg KDK-ról egy kisebb csatorna határolja. Császárkori leletanyagából kiemelkedik egy pecsételt, beregsurányi műhelyből származó tál oldaltöröredéke.

13. sz. lh.: A 11. sz. lelőhellyel egy sávban, attól kb. 140 m-re Ny-ra húzódik, az említett fasortól D-re. Őskori és Árpád-kori cserépanyag jelezte.

14. sz. lh.: A Túr töltésétől Ny-ra 50, a folyón átívelő hídtól DDNy-ra mintegy 300, a falut keresztező műúttól szintén 300 m-re kezdődik. Leletanyaga: császárkori(?), középkori és újkori kerámia.

15. sz. lh.: É-ról és Ny-ról az egykori Új Élet Tsz létesítményeivel szomszédos 50 ill. 100 m-re, míg D-ről közvetlenül egy kisebb csatorna magaspártja szegélyezi. A szántásból Árpád-kori és újkori cserepeket gyűjtöttünk.

16. sz. lh.: A Nagy Száraz nevű határrész Ny-i felében, a települést kerítő kertektől csekély távolságra K-re fekszik. A településről DDNy-ra kivezető, a nyaralók felé vezető műúttól 80 m-re ÉK-re, a kertek alatt futó és D felé a következő dűlőút között található. Leletanyaga császárkori, Árpád-kori, késő középkori és újkori kerámiából tevődik össze.

17. sz. lh.: Ugyanebben a határrészben a 16. lelőhelytől ÉK-re nagyjából 300 m-re, a templomtoronnyal egy vonalban húzódik. Felszínén Árpád-kori, és késő középkori fazekak oldaltöröredékei mutatkoztak.

18. sz. lh.: Ugyanebben a határrészben található, Ny-i szélét metszi az említett délebbi földút, míg a K-i oldalától alig 20–30 m-re húzódik a nagyfeszültségű távvezeték. Kevés jellegtelenségekkel őskori, császárkori(?) és újkori edénytöröredéket találtunk a jórészt szántatlan földön.

19. sz. lh.: Sonkádi tanyától D-re, egy É-D irányú dombháton szórványosan császárkori kerámiát találtunk.

Munkatársak: Scholtz Róbert, Lukácsné Nagy Márta, Lukács József régészek; Kiss László rajzoló; Németh Andrea adatrögzítő.

PINTYE GÁBOR

352. Sopron, Bánfalvi út 51.

(Győr-Moson-Sopron megye) Ró

2008. április 14-én helyszíni szemlét végeztünk a telken. A lakóház alatt a pinceszinten épített objektum található, mely római kori vízvezetéknek bizonyult.

A Paur Iván által 1875-ben rajzolt metszettel⁴¹ teljes egyezést mutat. A tulajdonos kb. 30 évvel ezelőtt talált rá a vezetékre, házat úgy építette meg, hogy az épségben maradjon. A pincelépcsőt felnyithatóan alakította ki, itt megbontotta a vízvezeték tetejét alkotó téglákat, így be lehet bújni az építménybe. Kb. 15 m hosszú szakaszon a telek szélességében bejárható. Alja peremes téglából kiképzett, fala kőből épült, tetejét háztető formában egymásnak döntött peremes téglák alkotják, ezek fölött még kőfalazat van, ami kívülről boltozatszerű lezárást eredményezett. A peremes téglák csúcsa a kert jelenlegi szintjétől 93 cm mélyen van. Iránya DNy-ÉK. A tulajdonos elmondása szerint a vízvezeték kitisztításakor tárgyi leletek nem kerültek elő. A szomszédos telkeken is megtalálták a vízvezeték folytatását; volt, aki betemette, más belevezette a szennyvizet vagy szétszedte.

GABRIELI GABRIELLA

353. Sopron, Marbesatz

(Győr-Moson-Sopron megye) I

2008. június 30-án telefonos bejelentés érkezett arról, hogy Fertőrákos és Balf között a szőlőkbe vezető földúton kerámiatöröredékeket mosott ki a kavicsos útból a felhőszakadás. A földút a Hausesatz és a Marbesatz között húzódik. A bejelentő pontos leírása alapján a helyet a július 2-i helyszíni szemlén megtaláltuk. A töredékek kb. 100 m-en át követhetők voltak az úton; három edényhez tartoztak, ezekből kettő szinte teljesen összeállítható. Csontmaradványokat is találtunk, medencelapát töredékét és hosszúcsontok darabjait. A sír minden bizonnyal a vízmosás felső szélén volt, ettől lefelé vitte a töredékeket a víz. Nem lehetett mélyen, kb. 50–60 cm mélységben mosta ki az utat az áradat. A 19. században a Marbesatz-dűlőben már találtak egy kelta sírt, helye ma már pontosabban nem meghatározható. Nováki Gyula 1964-ben szintén bejelentés alapján egy kora vaskori sírt azonosított a közelben. Ez a lelőhely a prэшáz közelében volt, tehát a dűlő ellenkező végében. Amennyiben ezek a jelenségek összefüggenek, itt egy hosszú ideig fennálló, nagy kiterjedésű temető feltételezhető.

GABRIELI GABRIELLA

354. Sopron, Potzmann-dűlő II.

(Győr-Moson-Sopron megye) B, Ró

2008. szeptember 24. és november 11. között megelőző régészeti feltárást végeztünk Sopron K-i határában, a 84. sz. elkerülő út, a városba bevezető Győri út és az Ikva-patak által határolt terület D-i részén (Hrsz.: 15671/6). A telket szinte teljes egészében feltártuk (9525 m²), mely enyhén a patak felé lejt. A későbbiek során több helyen felfedeztük a patak egykori áradásaira

⁴¹ Pócz K.: Közművek a római kori Magyarországon. Budapest, 1980. 65.